

Valjakkoviesti

3/2026

HAASTATTELUSSA:

IKER OZKOIDI

**MÖNKIJÄLLÄ
TREENAAMINEN**

SEURAN TOIMIKUNNAT

KESÄN LEIRIT

Länsi-Suomen Valjakkourheilijat
Jämijärvi

KALEVIN PALSTA

**JÄSENESTITTELYSSÄ:
RHIANON RINTAMÄKI**

KILPAKOIRAT V-P LEHTOMÄKI

INFO

Länsi-Suomen Valjakkourheilijat ry JÄMIJÄRVI

Seuran kotisivu: www.l-svu.fi
Sähköposti: hallitus@l-svu.fi

 www.facebook.com/lsvu.ry

 www.instagram.com/lsvu_ry

Valjakkoviesti-lehti: Tiedotustoimikunta

Julkaistaan ladattavana pdf-tiedostona seuran kotisivulla neljä kertaa vuodessa:

3/2026
6/2026
9/2026
12/2026

Pj:n palsta

Ensimmäistä kertaa pääsen kirjoittamaan pj palstaa, kiitos vielä kertaalleen luottamuksesta! Vaikka uusi luottamustehtävä tuo mukanaan paljon uutta opeteltavaa ja varmasti myös sopivasti haasteita, ennen kaikkea olen tästä kaikesta todella innoissani!

Seuramme toiminnassa on valtavasti potentiaalia, ja tulevasta kaudesta onkin tulossa monella tavalla erityinen. Edessä on nimittäin melkoinen kisavuosi! Syksyllä saamme järjestää tuttuun tapaan kahdet sulanmaankisat, Jämin syyskisat 26-27.9. sekä Jämin SM 31.10.-1.11.

Talven suurimpana tavoitteena ja tapahtumana siintävät MM-kisat, jotka järjestetään Suomessa. Niitä ajatellen tulemme järjestämään ennen MM-kisoja myös talven SM-kisat. Tänä vuonna ohjelmassa on lisäksi jotain aivan uutta: järjestämme ensimmäistä kertaa (tietääkseni) myös SM-kilpailut MD-luokissa.

MD-luokkien SM-kisoihin toivomme tietenkin paljon osallistujia. On hienoa päästä kokeilemaan myös pidemmän matkojen kisojen järjestämistä, ja tapahtuma toimii myös erinomaisena mahdollisuutena valmistautua talven MM-kisoihin, niin kisaajille kuin järjestäjille. Toivottavasti mahdollisimman moni siis pääsee paikalle, niin saamme yhdessä hyvän kenraaliharjoituksen ennen talven suurinta tapahtumaa.

Edessä on varmasti kiireinen, mutta sitäkin hienompi kausi. Kiitos jo valmiiksi seuran aktiivisille talkoolaisille, jotka mahdollistaa kaikkien tapahtumien järjestelyt. Myös uudet innokkaat talkoolaiset ovat hyvin tervetulleita mukaan (tässä lehdessä myös juttu siitä mitä kaikkia tehtäviä seuran sisältä löytyy).

Nyt on siis hyvä hetki kääriä hihat ja suunnata yhdessä kohti uutta kautta. Nähdään tapahtumissa!

Camilla Backman-Koskinen

L-SVU:n jäsenmaksu on 25 euroa.

Uudet jäsenet:

Lähetä yhteystietosi osoitteeseen:
toimisto@l-svu.fi

- Nimi
 - Osoite
 - Sähköpostiosoite
 - Puhelinnumero (vapaaehtoinen)
- Saat jäsenmaksuohjeet sähköpostilla.

Yhteistreenit Jämillä:

Sormelantie 205
www.l-svu.fi/yhteistreenit
l-svu.nimenhuuto.com

Kannen kuva, Norway Trail
Ethän kopioi aineistoa ilman lupaa.

Länsi-Suomen Valjakkourheilijat

Jämi Syys-SM 31.10.-1.11.2026

Osoite: Sormelantie 77, Jämijärvi

Tuomarit: Sonja Heinonen

Mari Heinonen

Kilpailupäällikkö: Johanna Pelli

Luokat la ja su:

SM-luokat:

SM DR8 7,8 km

SM DR4 5,1 km

SM DR4J 5,1 km

Kansalliset luokat:

DS2 6,1 km

DS1Y&J (11-18v) 3,8 km

Lauantaina:

1-2 koiran harraste 3,8 km

Huom. max 2 koiraa! Harrasteluokan sallittu kilpailijan ikä, koiramäärä ja kilpailuväline oltava sääntöjen mukainen

Koirajuoksu alle 11 v n.100m

Sääntöpoikkeamat:

Yhdistetään DS1Y ja DS1J yhdeksi luokaksi

Kypärä pakollinen kaikissa ajoluokissa.

(pl. harrastesarjassa juosten koiran kanssa)

Ilmoittautuminen: www.l-svu.fi **18.10.2026** mennessä.

Jälki-ilmoittautuminen **25.10.2026 asti +10€**,

ei koske lastenluokkaa

Hinta: SM-luokat 50€, kansalliset luokat 40 €, harraste 20 €

DR4J, DS1J/DS1Y ilmaiseksi ja muissa kilpaluokissa

alle 21- vuotiaat ilmaiseksi.

Lasten koirajuoksu ilmainen (jos ei vakuutusta -> VUL viikkovakuutus

<https://www.vul.fi/kilpaile/lajilisenssi-ja-vakuutus/>)

Pankkitiedot ilmoittautumislomakkeella

Lisätiedot: hallitus@l-svu.fi

KILPAILUPÄIVÄN OHJELMA:

Kilpailukanslia aukeaa:

30.10 klo 19.00-21.00

31.10 klo 8.00-9.00

Ajajien kokous &
rataselostus / säännöt:

31.10 klo 9.00

Ensimmäinen lähtö: 10.01

Länsi-Suomen Valjakkourheilijat

Jämijärvi

L-SVU LIVE

www.l-svu.fi

Kesäleiri 2026

Kesän perinteinen leiri järjestettiin kesäkuun puolivälissä. Sää oli lämmin, mutta ei liian lämmin vaan koirien kanssa pystyttiin kivasti treenaamaankin. Perjantaina oli seuran vuosikokous, jossa mm valittiin seuralle uusi hallitus. Lisäksi kauden L-SVU Cupin voittajat palkittiin kokouksen päätteeksi. CUP-voittajien ja uuden hallituksen ajatuksia voi lukea edellisestä lehdestä.

Lauantaina leiri aloitettiin vapaamuotoisella koirien treenaamisella ja päivällä vuorossa oli kovin jo odotettu Salme Mujusen luentoa saalisvietistä koiraharrastuksessa. Mujunen on aikaisemmin käynyt luennoimassa koirien rakenteesta ja hänen luennoistaan on pidetty paljon. Tämä luento ei ollut poikkeus siinä suhteessa. Luento järjestettiin Jämi Hotellin alakerrassa, jonne pääsimme suunnitelmien mukaan siitäkin huolimatta, että hotelliravintola oli mennyt valitettavasti sulkenut ovensa lopullisesti muutamaa viikkoa aikaisemmin. Se on seurankin kannalta harmillista, ja toivomme että toiminta voisi myöhemmin jatkua jollakin tavalla tiloissa, jotka ovat meille tulleet vuosien aikana jo hyvin tutuksi.

Kiinnostavan luennon jälkeen oli aika taas vapaamuotoisesti treenata koirien kanssa ja tutustua pystytettyyn valjakkourheiluvarustekirppikseen. Powerline Sleddogs- yrityksellä oli myös varuste-

myyntipiste, ja näitä myyntipisteitä aina tapahtumiin toivotaan. Ilta leirillä meni yhdessä aikaa viettäen, saunoen ja kodalla grillaten.

Sunnuntaiaamun valjetessa pystytettiin leiriläisille häiriökuja, jossa vastassa oli tunneli, "ankeuttajat" (tuulessa heiluvat mustat kankaat), viehe, karvalakki, koiranulkoiluttaja, polkupyöräilijä, variksenpelätin ja muita valjakoita. Tapahtumia uralla siis riitti mutta suurempia kommelluksia ei tullut vaan uralta maaliin saapui koiristaan ylpeitä mushereita.

Leiri oli ennen kaikkea mukavaa yhdessäoloa sekä koirien että toisten samanhenkisten harrastajien kanssa ja toki myös uuden oppimista. Suurinta antia leireillä ehkä onkin, kun pääsee vaihtamaan ajatuksia erilaisista lähtökohdista harrastavien ihmisten kanssa. Seuran leireillä käyvät niin isojen valjakoiden kanssa kilpailevat kuin seurakoirien kanssa satunnaisesti harrastelevat henkilötkin.

Tervetuloa siis tuleville leirille kaikki lajista kiinnostuneet tasoon tai koiran karvoin katsomatta.

Länsi-Suomen Valjakkourheilijat
Jämsijärvi

Ensikertalaisena treenileirillä

Saavuun Jämijärvelle jo perjantai-iltana, sillä valitettavasti aikatauluni ei tällä kertaa antanut myöten viettää koko viikonloppua. Hetken aikaa kiertelin Niinimajan ympäristössä ja mietin, missä olisi paras leiripaikka. Lopulta teltta löysi paikkansa, ja kun leiri oli saatu pystyyn, lähdimme koirien kanssa nauttimaan iltakävelystä Jämin kauniisiin kangasmaastoihin. Tällä kertaa matkassa oli vain kaksi koiraa, joista toinen vasta opetteli leireilyn rutiineja.

Näin introverttina ihmisenä kaikki uusi sosiaalinen kanssakäyminen on helposti oman mukavuusalueeni ulkopuolella, joten täysin tuntemattomaan porukkaan meno vaati hieman henkistä kanttia. Onneksi me suomalaiset olemme kuitenkin varsin kursailematonta kansaa, ja marssinkin ensitöikseni saunaan viettämään iltaa. Ja kuten asiaan kuuluukin, saunassa puhe kääntyi nopeasti koiriin, koiraharrastukseen ja treenaamiseen.

Saunan jälkeen lähdin vielä pienelle treenikierrokselle. Noin 1,4 kilometrin lenkki oli juuri sopiva lämpimään syysiltan karvaiselle jakutille. Viimeinen ylämäki tosin käveltii suosiolla, sillä pitkien sairastelujen jälkeen allekirjoittaneen kunto ei vielä aivan taipunut ylämäkiurheiluun.

Illan edetessä istahdin vielä kodan lämpöön makkaratulleille. Vaikka vielä Jämille saapuessa sosiaalisuus hieman jännitti, illan aikana olo alkoi tuntua jo huomattavasti rennommalta. Puolen yön aikaan oli vihdoinkin aika kömpiä omaan telttaan nukkumaan. Koirat puolestaan olivat jo asettuneet tyytyväisinä autoon yöunille. Ensimmäinen leiri-ilta oli takana, ja täytyy myöntää, että ensijännityksestä huolimatta ilta oli ollut oikein onnistunut.

Telttayö sujui leppoisasti, ja seuraavana aamuna heräsin jo aamuviideltä leirin ääniin. Auringonnousu oli aivan upea sekoitus oranssia ja punaista ja keli oli kuiva ja viileä. Kävimme pienellä aamulenkillä, jonka jälkeen koirat saivat aamupalan. Tämän jälkeen suunnistin Niinimajalle aamukahvin keittoon ja treenikokoontumiseen.

Aamukahvin jälkeen, kun aamun lämpötilat olivat vielä maltilliset ja suuremmat valjakot jo lähteneet, suuntasimme koirien kanssa toiselle pienelle treenilenkille. Treenilenkin tarkoituksena oli lähinnä opettaa junnua kulkemaan mukana myös kovemmassa vauhdissa. Lenkki sujui mukavasti ja sen jälkeen menimme Niinimajalle leirin viralliseen aloitukseen.

Myöhemmin vuorossa oli Sonjan eläinten hyvinvointisäännöt kisoissa -luento, jossa oli paljon mielenkiintoista asiaa, niin uutta kuin vanhaakin. Loppupäivästä kävin läpi rasteja, joista ehdottomasti mielenkiintoisin oli oikea valjaiden sopivuus. Aina sitä yllättyy, kuinka paljon jo mukamas tutusta asiasta voi oppia uutta, kun asia selitetään ja näytetään eri tavalla asiasta enemmän tietävien toimesta, ja sitä havainnollistetaan käytännössä.

Rastien ja muun tekemisen lomassa vietimme aikaa uusien ja vanhojen tuttujen kanssa koirista jutellen. Lenkkeilimme Jämin kauniissa maisemissa ja nautimme leirin tunnelmasta. Juttua koirista ja muista elämän aiheista riitti, ja mikäpä sen parempaa!

Lopulta oli aika käydä sanomassa heipat uusille ja vanhoille tutuille ja lähteä koirien kanssa ajelemaan kotiin. Edessä oli parin tunnin ajomatka, mutta kotiinpäin lähtiessä olo oli kaikin puolin tyytyväinen.

Kiitos kaikille kanssaleiriläisille sekä Länsi-Suomen Valjakkourheilijoille leirin järjestämisestä! Oli hieno viikonloppu, paljon uutta opittavaa, mukavia kohtaamisia ja tietenkin paljon upeita koiria.

Ja kaikille ensikertalaisille vinkkinä: menkää vain rohkeasti mukaan, vaikka yksinkin. Alun jännityksestä huolimatta voi löytää itsensä keskeltä aivan mahtavaa porukkaa!

Kaisa ja Milla neuvoivat leiriläisiä valjaiden sovittamisessa

Leirin luennolla kerrattiin eläinten hyvinvointiin liittyviä kilpailusääntöjä

Rastityöpajassa opeteltiin vetosolmujen tekoa Sonjan ja Antonin esimerkillä

Haastattelussa:

IKER OZKOIDI

Olet tällä hetkellä yksi Euroopan menestyneimmistä keskipitkien matkojen ja etappikilpailujen valjakkoajajista. Miten oma polkusi lajin pariin alkoi?

Elämäni valjakkokoirien parissa alkoi vuonna 1989, kun olin 10-vuotias. Aloitin yhdessä isäni kanssa kun saimme lahjaksi alaskanmalamuutin, jonka sitten pennutimme. Pidimme emän lisäksi viisi pentua, ja niiden kanssa aloitin kilpailemisen. Myöhemmin vaihdoin huskyihin. Siihen aikaan Espanjassa ei ollut kovin paljon koiravaljakkoharrastajia. Me harvat lajia harrastaneet olimme vasta alkutaipaleella, eikä meillä juuri ollut tietoa tai kokemusta lajista – siitä, miten koiria pitäisi harjoittaa ja ruokkia tai edes mistä tarvittavia varusteita voisi hankkia.

Vuonna 1990 järjestettiin ensimmäinen Pirena-valjakkokilpailu. Se oli 15 etapin kilpailu, joka kulki koko Pyreneiden vuoriston halki Pohjois-Espanjassa. Pirena oli vuosien ajan yksi Euroopan tunnetuimmista etappikilpailuista. Alkuvuosina, aina vuoteen 1999 asti, kilpailuun sai osallistua ainoastaan pohjoismaisilla koiraroduilla. Kilpailemaan tuli musheireita, kuten Reijo Jääskeläinen, Carsten Grønäs ja Gran Beck ja heiltä opin paljon lajista.

Vuonna 2000 vaihdoin houndeista koostuvaan valjakoon ja aloin matkustaa Alpeille ja Skandinavi-

aan harjoittelemaan ja kilpailemaan. Silloin aloin todella oppia muilta harrastajilta, ja myös kilpailutulokseni paranivat.

Sanon aina, että vuodet, jolloin kilpailin malamuu-teilla ja huskyilla, olivat minulle erinomainen koulu, jossa opin ennen kaikkea sen, miten asioita ei pidä tehdä. Meillä oli siihen aikaan hyvin vähän tietoa, joten teimme paljon virheitä koiriemme harjoittelussa ja ruokinnassa. Nykyään lajin aloittaminen on huomattavasti helpompaa sillä hyviä koiria ja laadukkaita varusteita on saatavilla, ja tietoa harjoittelusta ja ruokinnasta löytää helposti.

Viime talvena voitit sekä La Grande Odysséen että Norway Trailin MD-luokan. Millaisista tekijöistä onnistunut kilpailukausi rakentui, ja miten valmistauduit juuri näihin kilpailuihin? Mikä tekee La Grande Odysséesta ja Norway Trailista niin ainutlaatuisia kilpailuja, että palaat niihin vuodesta toiseen?

Kyllä, viime vuosi oli meille hieno kausi. Uskon, että useampi asia osui kohdalleen ja mahdollisti sen, että pystyimme voittamaan kaikki kilpailut, joihin osallistuimme.

Ensinnäkin minulla on tällä hetkellä loistava valjakko – vahva ja nopea. Toiseksi minulla oli enemmän

aikaa kuin aikaisempina vuosina koirien kanssa olemiseen ja niiden kanssa harjoitteluun. Korkeiden lämpötilojen vuoksi en kuitenkaan pystynyt aloittamaan treenaamista ennen lokakuun loppua. Sen vuoksi jouduin hieman kiristämään harjoitustahtia, jotta valjakko olisi valmis La Grande Odyssée -kilpailuun. Kolmanneksi Pyreneillä oli paljon lunta, joten pystyimme harjoittelemaan reellä ilman, että meidän tarvitsi matkustaa pohjoismaihin.

Mielestäni La Grande Odyssée- ja Norway Trail -kilpailuista tekee ainutlaatuisia se, että ne kestävät viikon tai kaksi, ja koostuvat useista etapeista, joista suurin osa on 30–45 kilometrin mittaisia. Niissä voi todella nauttia oman valjakon ajamisesta ilman samanlaista stressiä ja jännitystä kuin kaksi- tai kolmipäiväisissä sprinttikilpailuissa, joissa pienikin virhe voi maksaa koko kilpailun.

Uskon kuitenkin, että keskipitkien matkojen kilpailujen tulevaisuus voi olla vaakalaudalla, ellei kilpailuluokkia tai matkoja hieman muuteta. Viime vuosina MM-kilpailuissa ei ole ollut riittävästi mushereita molempiin keskipitkien matkojen luokkiin. Meidät harvat osallistujat on sen vuoksi jouduttu yhdistämään MD6-luokkaan. Mielestäni yksi hyvä tapa saada enemmän kilpailijoita osallistumaan kes-

kipitkille matkoille MM- ja EM-kilpailuissa olisi järjestää vain yksi kahdeksan koiran luokka, jossa koirapoolissa voisi olla kymmenen koiraa, ja lyhennää kilpailumatkat noin 35 kilometriin. Näin osallistuminen olisi helpompaa mushereille, joilla on vähemmän koiria, ja myös sprinttimusherit voisivat osallistua keskipitkien matkojen kilpailuihin. Tämä on tietysti vain oma mielipiteeni.

Etappikilpailujen lisäksi olet menestynyt viime vuosina erinomaisesti myös IFSS:n arvokilpailuissa. Voitit esimerkiksi MD6-luokan maailmanmestaruuden Rørosissa vuonna 2025 ja Hamarissa vuonna 2022. Miten valmistautuminen arvokilpailuihin eroaa etappikilpailuihin valmistautumisesta?

Arvokilpailuissa ajetaan yleensä useana päivänä sama rata ja sama kilpailumatka, kun taas etappikilpailuissa reitit, korkeuserot ja päivämatkat vaihtelevat. Vaatiiko tämän erilaisen lähestymistavan niin koirien kuin ajajanakin näkökulmasta?

Harjoittelen etappikilpailuihin ja arvokilpailuihin samalla tavalla. Tämä johtuu ennen kaikkea siitä, että kauden ensimmäinen kilpailuni on yleensä La

Grande Odyssée, joten harjoittelussa keskityn erityisesti matkan ja kestävyyskehittämiseen. Kun La Grande Odyssée päättyy tammikuun lopussa, koirat ovat yleensä hyvin väsyneitä. Siksi niiden täytyy levätä noin kymmenen päivää ennen kuin voimme aloittaa harjoittelun uudelleen helmikuun puolivälissä tai loppupuolella järjestettäviä arvokilpailuja varten. Voisi sanoa, että vaikka La Grande Odyssée on yksi kauden päätavoitteistani, se toimii samalla valmistautumisena loppukauteen. Koska kyseessä on pitkä ja vaativa kilpailu, sen jälkeen valjakko toimii entistä yhtenäisemmin ja yhteistyö on hioutunut paremmaksi.

Ainoa asia, joka oikeastaan muuttuu arvokilpailujen ja La Grande Odysséen välillä, on oma valmistautumiseni. Koska La Grande Odyssée on alppikilpailu, myös musherin täytyy olla hyvässä fyysisessä kunnossa pystyäkseen auttamaan valjakkoa, erityisesti ylämäissä. Juuri tämän vuoksi pidän tällaisista kilpailuista: ne vaativat kilpailijan ja koirien välistä saumatonta yhteistyötä.

Olet kilpaillut huipputasolla pitkään, mutta erityisesti viime vuosina menestyksesi on noussut uudelle tasolle. Mikä kilpailu tai kilpailukausi on ollut sinulle henkilökohtaisesti

merkittävin, ja miksi? Mitkä muutokset harjoittelussa, koiramateriaalissa tai omassa ajattelussasi ovat mielestäsi olleet ratkaisevia viime vuosien menestyksen taustalla? Millaisia ominaisuuksia arvostat eniten jalostuksessa ja uusien kilpailukoirien valinnassa?

Kyllä, on totta, että viime vuosina olen saavuttanut enemmän menestystä ja saanut parempia tuloksia. Vuodesta 2019 lähtien olen omistanut lajille huomattavasti enemmän aikaa. Se lakkasi olemasta pelkkä harrastus, ja aloin suhtautua harjoitteluun ja jokaisen kauden tavoitteisiin paljon vakavammin. Tämä oli mahdollista työpaikan vaihtumisen ansiosta sekä siksi, että tyttäreni jakoi intohimoni tähän lajiin. Uskon, että hyvällä organisoinnilla lasten kasvattaminen ja valjakkourheilu on mahdollista sovittaa hyvin yhteen.

Toinen syy menestykseen on se, että aloin kasvat-
taa omia koiria ja rakentaa omaa valjakkoani. Se on vienyt useita vuosia. Nykyisen valjakkoni kaikki koirat ovat syntyneet ja kasvaneet omassa kennelissäni. Todella merkittävän kehitysskeleeni huomasin valjakossani noin kolme tai neljä vuotta sitten, kun olin vihdoinkin saanut juuri sellaisia koiria, joita olin etsinyt: aikuisen valjakon, jonka koirat ovat 3–9-vuo-

tiaita, sekä ominaisuuksiltaan sellaisia koiria, joita olin tavoitellut siitä lähtien, kun aloitin oman kasvatusyöni – koiria, jotka soveltuvat sekä sprinttiin että keskipitkille matkoille.

Kasvatusohjelmani tavoitteena on ollut saada koiria, jotka soveltuvat sekä keskipitkien matkojen että sprinttikilpailuihin ja myös vaativiin alppikilpailuihin, joissa on suuria korkeuseroja. Samalla koirilla täytyy kuitenkin olla riittävästi nopeutta, jotta niillä voidaan kilpailla myös pohjoismaiden nopeammissa kilpailuissa. Viime vuosina omat mieltykseni ovat hieman muuttuneet. Aikaisemmin etsin suuria ja voimakkaita koiria, mutta nykyään suosin keskikokoisia koiria: uroksilla painoa noin 25–30 kg ja nartuilla 23–26 kg. Mielestäni keskikokoiset koirat ovat ketterämpiä, väsyvät vähemmän ja loukkaantuvat yleensä harvemmin. Kuuden tai kahdeksan keskikokoisen koiran valjakossa on riittävästi voimaa ja nopeutta aivan korkeimmalla tasolla kilpailemiseen.

Mielestäni rekikoiran parhaita ominaisuuksia ovat kyky menestyä sekä sprintissä että keskipitkillä matkoilla sekä toimia hyvin kaikenlaisissa maastoissa. Mielestäni Euroopassa nykyään olevissa hyvisä sukulinjoissa yhdistyvät tasapainoisesti koirien henkiset ominaisuudet – kuten motivaatio – ja fyysiset ominaisuudet, kuten voima ja nopeus. Ei myöskään pidä unohtaa, että nämä koirat ovat hyvin hyväluonteisia ja niiden kouluttaminen sekä niiden kanssa työskentely on helppoa.

Espanjaa ei yleensä mielletä perinteiseksi koiravaljakourheilumaaksi. Millaista lajin harjoittaminen ja huipputasolla kilpaileminen siellä on omasta näkökulmastasi? Millaisia haasteita esimerkiksi lumiolosuhteet, harjoitusmahdollisuudet, matkustaminen ja kilpailuihin valmistautuminen aiheuttavat verrattuna pohjoismaisiin kilpailijoihin?

Espanjassa asuminen on valtava haaste, ja erityisesti viimeisten kymmenen vuoden aikana tilanne on vaikeutunut, sillä lämpötilat eivät ole olleet harjoitteluun sopivia ennen lokakuuta. Minulla on onneksi se etu, että asun Baskimaassa Pohjois-Espanjassa, missä on vuoristoa ja lämpötilat ovat viileämpiä. Siitä huolimatta kesällä harjoittelu on mahdotonta.

Viime vuonna pääsin tekemään ensimmäisen harjoituksen mönkijällä vasta lähes lokakuun lopussa. Kuten jo aiemmin mainitsin, tämä pakottaa minut kiristämään harjoittelutahtia – erityisesti kasvattamaan matkoja hyvin nopeasti – jotta valjakko olisi

valmis tammikuun alussa järjestettävään La Grande Odyssée -kilpailuun.

Toinen suuri ongelma on se, että vaikka meillä olisi talvella lunta, meillä ei ole samanlaisia koirien harjoitteluun sopivia reittejä kuin pohjoismaissa. Kun matkustamme pohjoismaihin harjoittelemaan tai kilpailemaan, edessä on pitkä ja kallis matka. Esimerkiksi ensi vuonna MM-kilpailuihin päästäksemme meidän täytyy ajaa 4 000 kilometriä, mikä aiheuttaa sekä huomattavaa räsytystä että taloudellisia kustannuksia.

Meillä ei myöskään enää järjestetä lumikilpailuja samalla tavalla kuin vielä 15 vuotta sitten. Nykyään valjakkourheilu Espanjassa tarkoittaa käytännössä lähinnä sulan maan kilpailuja ja pieniä valjakoita.

Ilmastomuutos vaikuttaa yhä voimakkaammin talvilajeihin, eikä koiravaljakkourheilu ole poikkeus. Oletko huomannut muutoksia harjoitusolosuhteissa tai kilpailukaudessa omalla alueellasi? Miten muuttuvat sääolosuhteet ovat vaikuttaneet harjoittelun suunnitteluun, ja onko sinun täytynyt muuttaa toimintatapojasi viime vuosina?

Kyllä, ilmastomuutos on maailmanlaajuinen ongelma ja sen vaikutukset näkyvät erityisen selvästi Espanjassa. Tilanne on johtanut esimerkiksi Pirenan ja muiden aiemmin Pyreneillä järjestettyjen rekikilpailujen loppumiseen.

Olen matkustanut pohjoismaihin harjoittelemaan ja kilpailemaan jo 26 vuoden ajan, ja sielläkin huomaa vuosi vuodelta, että säät ovat muuttuneet lämpimämmiksi. Olen joutunut mukauttamaan harjoitteluni ilmastomuutoksen vuoksi, erityisesti kauden alussa, jolloin lämpötilat eivät vielä ole harjoitteluun sopivia. Sen vuoksi minun täytyy herätä hyvin aikaisin, jotta pystyn harjoittelemaan mahdollisimman viileissä olosuhteissa. Tai kuten jo aiemmin mainitsin, joudun kasvattamaan harjoitusmatkoja nopeammin kuin itse haluaisin.

Olet saavuttanut lähes kaiken, mitä lajissa voi Euroopassa saavuttaa, mutta mikä motivoi sinua edelleen jatkamaan? Millaisia tavoitteita sinulla on seuraaville vuosille – onko vielä kilpailuja, saavutuksia tai kehityskohteita, joita haluat tavoitella?

Suurin motivaationi kilpailemisen jatkamiseen on se, että rakastan koiria ja valjakkourheilua, enkä osaa kuvitella lajin harrastamista ilman kilpailemistä. Uskon nauttivani valjakostani kaikkein eniten

harjoitellessamme, mutta samalla koen, että kilpaileminen on kaiken harjoittelun sekä tekemieni fyysisten ja taloudellisten uhrausten tulos ja palkinto. Kaiken sen työn tavoitteena on lopulta kilpailun voittaminen. Olen monta kertaa ajatellut lajin harastamisen lopettamista. Mutta kun mietin asiaa tarkemmin: olen tehnyt tätä jo 37 vuotta, aina 10-vuotiaasta lähtien. Siitä on tullut elämäntapani, ja se tuo minulle valtavasti iloa ja tyytyväisyyttä.

Minulla on vielä monia tavoitteita, jotka haluaisin saavuttaa. Haluaisin esimerkiksi päästä kilpailemaan Yhdysvaltoihin ja Kanadaan, mutta valitettavasti se ei ole minulle mahdollista siihen liittyvien suurten taloudellisten kustannusten vuoksi.

Moni tuore valjakkourheilija seuraa uraasi ja haaveilee kansainvälisestä menestyksestä. Mitkä ovat tärkeimmät neuvosi kilpailijoille, jotka haluavat nousta kansainväliselle huipulle?

Mielestäni paras neuvo musherille on se, että jos tässä lajissa haluaa saavuttaa jotain, täytyy olla kärsivällinen. Hyviä tuloksia ei saavuteta heti ensimmäisellä yrittämällä. Tässä lajissa työskennelään eläinten kanssa, joten sinun täytyy oppia

harjoittamaan koiria ja elämään niiden kanssa. Koirien täytyy nähdä sinut johtajanaan ja kunnioittaa sinua. Sinun täytyy myös oppia ruokkimaan niitä oikein. Ennen kaikkea tarvitset aikaa ja rahaa, joita voit käyttää koiriin ja tähän lajiin.

Kuten jo aiemmin sanoin, nykyään lajin aloittaminen on huomattavasti helpompaa kuin 30 vuotta sitten. Euroopassa on tällä hetkellä erittäin hyviä koiralinjoja, laadukkaita varusteita sekä paljon tietoa harjoittelusta ja ruokinnasta.

Toinen neuvoni olisi, ettei kannata epäröidä kysyä neuvoa kokeneemmilta mushereilta. Näin voi välttää monta turhaa virhettä.

Norway Traililla

Turvallisesti mönkijällä

Koirien treenaamisessa vain luovuus on rajana. Koiria on mahdollista lumiseen aikaan treenata esimerkiksi reellä, suksilla, moottorikelkalla ja vapaana. Sulan maan aikaan yleisesti käytössä ovat kärret, pyörät, vapaana juoksuttaminen, juoksutuskoneet sekä moottorilliset ja moottorittomat mönkijät. Jopa autoja käytetään apuna ison koiramäärän valjastreenaamisessa.

Tässä kirjoituksessa keskitymme moottorillisten mönkijöiden turvalliseen käyttöön valjakkokoirien treenaamisessa, sillä ne ovat jatkuvasti yleistyneet harrastajien keskuudessa. Oikein käytettynä mönkijä on turvallisuutta lisäävä, mutta on monta asiaa, jotka pitää osata ottaa huomioon.

- **Harjoittele käyttöä**

Kun hankit moottorillisen mönkijän, harjoittele sillä ajamista ilman koiria. Aja erilaisissa olosuhteissa erilaisilla nopeuksilla. Pyydä kokeneelta ajajalta tarvittaessa ohjausta ajamiseen, jos olet kokematon. Mönkijällä ajamisen pitää tuntua varmalta ja luontevalta erilaisissa olosuhteissa, ennen kuin sillä treenaaminen on turvallista koirien kanssa.

- **Tunne lainsäädäntö**

Valjakon treenaaminen moottoriajoneuvon kanssa maastossa edellyttää aina maanomistajan tai maanhaltijan lupaa, joten et voi treenata sillä missä vain. Mönkijöitä on sekä tieliikenteeseen että maastoon tarkoitettuja, joka määrittelee sen, missä mönkijää saa käyttää. Kypärän käyttäminen koptomalla mönkijällä on pakollista myös maastossa.

- **Valitse sopiva mönkijä**

Mönkijöitä on tarjolla erilaisia. Suuri mönkijä on hyvä ison valjakon hallinnassa, mutta pienemmän porukan kanssa voi riittää jopa lasten mönkijä tai moottoriton versio mönkijästä. Valitse huolellisesti omiin tarpeisiisi sopiva mönkijä, jolla on turvallista hallita valjakkoa ja jonka itse hallitset. On kannattavaa myös miettiä, tarvitsetko mönkijää koirien treenaamisen lisäksi johonkin muuhun arjessa. Pienellä valjakolla ajaessa pieni ja kevyt mönkijä voi olla hyvä vaihtoehto, mutta isolla valjakolla ajaessa kannattaa suosia painavaa ja vakaata laitetta.

- **Ole erityisen varovainen, kun ajat nopeita vauhteja**

Mönkijä saattaa tulla monelle harkintaan, kun haluaa toteuttaa vauhdikkaita treenejä. Mönkijällä treenaaminen on yleensä turvallisempaa kuin kevyellä kärryllä, joka saattaa kaatua ja sen hallitseminen on hankalaa kovissa vauhteissa. Vauhtitreeneissä mönkijällä pitää olla jatkuvasti 100% hereillä ja keskittyneenä valjaksoon. Äkkinäiset tilanteet ovat mahdollisia, joten on oltava valmiina reagoimaan. Pidä tuntuma jatkuvasti jarruun, jotta voit tarvittaessa jarruttaa viiveettä. Yhdellä tai kahdella koiralla vauhtitreeneit voivat muodostaa lisäriskejä, joten sitä kannattaa harkita tarkasti. Riskinä pienellä koiramäärällä on, että koira voi kompuroida ja näin syntyy riski äkkipysädykselle. Isommas valjakossa muu porukka huolehtii, että pysähdykset eivät tapahdu yhtä äkkinäisesti ja edessä olevilla koirilla on etäisyyttä mönkijään. Takana tulevat koirat taas ovat kytkettynä pääliinaan, joka huolehtii niiden turvallisuudesta ja antaa reagointiaikaa.

- **Kokoa valjakko ottamalla huomioon koirien kyvyt**

Mönkijä on painava laite, joka muodostaa huomioon otettavan turvallisuusriskin. Tärkeää on, että tunnet koirat riittävän hyvin, jolla olet treenaamassa. Huomioi koirien ominaisuudet valjakkoa kootessasi. Laita keulaan johtajat, jotka ovat varmoja tilan-

teessa kuin tilanteessa eivätkä esimerkiksi tee äkkipysähdyistä ulostamisen tarpeen vuoksi tai ohi-tustilanteissa. Johtajat pitävät rintamasuunnan eteenpäin ja liinat tiukalla tilanteessa kuin tilanteessa. Äkkipysähdykset ovat riski millä tahansa kulkupelillä, mutta riski korostuu painavan laitteen kanssa. Varmajalkaiset ja kokeneet koirat kannattaa valjastaa lähelle mönkijää eli pyöräkoiriksi - mitä lähempänä koira on mönkijää, sen luotettavampi kulkija sen on oltava. Ei siis pentuja tai säikkyjä koiria pyöräkoiraksi.

• Käytä seisinkiä ja kunnollista pantaa

Käytä mönkijällä treenatessa aina seisinkiä sekä johtajilla että tiimissä juoksevilla. Se on turvavaruste, joka estää ajautumisen mönkijän alle mikäli koira kompuroi tai yrittää äkillisesti pysähtyä. Tarkista myös aina, että seisinki on ehjä. Seisinkien lukot kannattaa valita pieniksi ja kevyiksi, jotka ovat kestäviä mutta tarpeen tullen antavat periksi jos koirat kiertävät puun ympärille. Lukko ei myöskään saisi aueta itseksensä matkan aikana. Johtajien tulee myös olla kytkettynä seisinkiin toisistaan sillä liukastumistilanteessa vieressä oleva seisingillä kytketty koira voi tarjota tukea toiselle eikä äkkipysähdyistä pääse tapahtumaan. Käytä valjakkoajoon tarkoitettua pantaa, joka on kestävä eikä pääse löystymään. Panta on tärkeä turvavaruste, joka ei saa irrota päästä.

• Lähtötilanne on riski

Vaikka mönkijät ovat painavempia kuin kärkyt, niin lähtötilanteet ja tauot muodostavat riskin valjakon karkuuttamiselle. Innokkaissa koirissa on yllättävän paljon voimaa, joten ei kannata luottaa liikaa jarrutehojen riittävyyteen. Vaikka mönkijä olisi kuinka painava, niiden jarrutehoissa on eroja (muista huolto!) ja sopivalla alustalla mönkijä liukuu eteenpäin kevyelläkin vedolla.

• Sopivat ja ehjät varusteet

Kuten muutenkin koirien kanssa treenatessa, tree-naa vain ehjien varusteiden kanssa. Ei ole kuitenkaan yhtä ainoaa oikeaa varusteratkaisua ja tarpeet vaihtelevat. Painava mönkijä saattaa rasittaa varusteita eri tavalla, kuin kevyemmillä välineillä treenaaminen. Iso valjakko ja iso mönkijä rasittaa joustoa ja lukkoja, joten tarkista niiden kunto ennen lähtöä. Käytä aina varusteita, jotka soveltuvat treenivälineesi kanssa käytettäväksi. Jos ajat kahdella tai yhdellä koiralla, niin muista, että useimmat joustoliinat eivät ole tarkoitettu rasitukselle, joka niihin kohdistuu sekä vetävistä koirista ja painavasta mönkijästä. Vältä liioiteltua joustoa mönkijällä ajaessa, sillä painava mönkijä ei anna ollenkaan periksi, vaan jousto saattaa lisätä riskiä loukkaantumiselle (jousto venyy äärimmilleen koirien vedosta, mutta mönkijä ei liikahta -> voi nykäistä koiria taaksepäin).

- **Mönkijällä treenaaminen voi olla raskasta**
Mönkijällä treenaaminen voi olla koirille raskasta, koska se on painava vastus, joten ota se huomioon treenejä suunnitellessasi. Mönkijän kanssa on kuitenkin helppo kantaa mukana vettä ja taukoilu on turvallisempaa, kun treeniväline pysyy turvallisesti paikallaan.

- **Huomioi muut kulkijat**

Huomio kanssaliikkujat kaikkialla missä ja millä tahansa treenaatkin. Ota mönkijän kanssa vauhtia alas, kun kohtaat toisia valjakoita tai muita tiellä liikkuja. Hallitse valjakkosi kohtaamistilanteissa niin autoilijoiden, muiden valjakoiden, koiranulkoiluttajien, kävelijöiden kuin eläimienkin kanssa.

- **Kuljeta mönkijä turvallisesti autossa tai peräkärryssä.**

Raskaiden laitteiden kuljettamiseen liittyy lainsäädäntöä ja vaatimuksia kuorman sitomisesta. Kun kuljetat mönkijää, sido se kunnollisilla kuormaliinoilla asianmukaisesti.

Seuratoiminnan kulissien takana - mitä toimikunnissa oikein tehdään?

Seuran toiminta ei synny pelkästään hallituksen päätöksistä tai muutaman aktiivin voimin. Taustalla on iso joukko vapaaehtoisia, jotka käyttävät aikaansa yhteisten asioiden eteen. Jokainen talkoolainen ja toimikunnassa mukana oleva on tärkeä osa kokonaisuutta.

Kisoissa tarvitaan monenlaista osaamista. Kisojen järjestäminen on suhteellisen vaativaa hommaa ja onnistunut kisapäivä vaatii yllättävän monta käsiparia. Toisaalta mitä enemmän vapaaehtoisia on mukana, sitä pienempi työtaakka lankeaa jokaiselle yksittäiselle henkilölle.

Kisoissa tarvitaan esimerkiksi ajanottajia, ilmoittautumisten vastaanottajia, rokotusten ja sirulistojen tarkastajia sekä ratojen merkkäajia. Myös tietotekniikkaosaajille on tarvetta esimerkiksi livelähetyksen tekemisessä ja ajanoton kanssa.

Jos ajattelet tässä vaiheessa, että ”en minä osaa mitään näistä”, ei hätää! Talkootehtäviin ei tarvitse tulla valmiina osajana. Tehtävät opastetaan ja opetetaan paikan päällä, ja kokeneemmilta saa aina apua. Usein parhaiten oppii juuri tekemällä.

Talkoisiin voi myös tulla mukaan silloin, kun oma aikataulu sallii. Kaikkien ei tarvitse olla mukana jokaisessa kisassa tai tapahtumassa, jo yksikin talkoopäivä on arvokas apu seuralle.

Toimikuntien eri tehtävät

Hallitukseen mukaan lähteminen ei suinkaan ole ainoa tapa osallistua seuratoimintaan. Seurassa toimii useita toimikuntia, joiden kautta pääsee vaikuttamaan ja tekemään konkreettisesti asioita yhteisen harrastuksen hyväksi.

Tapahtumatoimikunta

Tapahtumatoimikunta vastaa erilaisten tapahtumien, kuten leirien, suunnittelusta ja järjestämisestä. Jos tykkäät ideoida, suunnitella ja toteuttaa tapahtumia, tämä voisi olla sinun paikkasi!

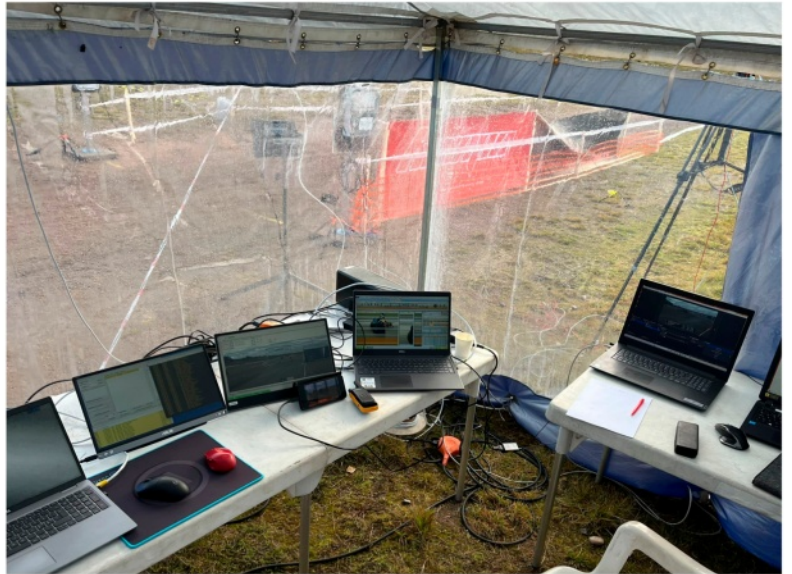

Kuva Jenna Jönkkäri

Tekniikkatoimikunta

Tekniikkatoimikunta vastaa muun muassa ajanotosta ja livelähetyksen tekemisestä. Tässä toimikunnassa on hyötyä siitä, jos tietokoneiden ja tekniikan maailma on edes jonkin verran tuttua, mutta kaikkea ei tarvitse osata ennakkoon vaan asioita voi opetella yhdessä.

Tähän toimikuntaan kaivataan erityisesti uusia jäseniä!

Tiedotustoimikunta

Tiedotustoimikunta huolehtii pääosin seuran somekanavista ja lehden tekemisestä. Jos kirjoittaminen, kuvaaminen, somettaminen tai viestintä kiinnostaa, tässä toimikunnassa pääsee hyödyntämään omia vahvuuksiaan.

Kuva Jenna Jönkkäri

Kuva Jenna Jönkkäri

Reitinhoolto- ja kalustotoimikunta

Seuran treeni- ja kisaurat eivät pysy kunnossa itsestään. Reittien ylläpito, kunnostaminen ja kalustosta huolehtiminen vaativat työtä ympäri vuoden. Tämä on yksi seuran toiminnan kannalta tärkeimmistä toimikunnista: ilman toimivia reittejä ei ole mahdollista järjestää kisoja eikä treenata turvallisesti.

Harjoitustoimikunta

Harjoitustoimikunta vastaa muun muassa yhteistreenien järjestelyistä ja muusta harjoitteluun liittyvästä toiminnasta. Jos yhteiset treenit ovat lähellä sydäntä ja haluat olla mukana niiden kehittämisessä, tässä on hyvä mahdollisuus vaikuttaa.

Kuvassa Jukka Jankkari

Palkinto- ja sponsoritoimikunta

Palkinto- ja sponsoritoimikunta huolehtii muun muassa siitä, että kisoissa on palkintoja jaettavana sekä osallistuu sponsoriyhteistyöhön. Toimikunnassa pääsee vaikuttamaan siihen, millaisia yhteistyökuvioita seura rakentaa ja miten niitä voidaan hyödyntää tapahtumissa.

Jokaiselle löytyy varmasti oma tapa osallistua

Seuratoimintaan mukaan lähtemisen ei tarvitse tarkoittaa sitä, että kalenteri täyttyy kerralla kokouksista ja talkoopäivistä. Jokainen voi osallistua omien mahdollisuuksiensa ja kiinnostuksensa mukaan.

Jollekin sopii muutama talkoopäivä vuodessa, toinen haluaa olla mukana järjestämässä tapahtumia ja kolmas innostuu tekniikasta tai reittien kunnostamisesta. Kaikki nämä ovat yhtä tärkeitä. Seuratoiminnassa saa samalla uusia kavereita, oppii uusia taitoja ja pääsee vaikuttamaan siihen, millaista toimintaa seurassa tulevaisuudessa järjestetään.

Nyt on hyvä hetki tulla mukaan!

Jos olet joskus ajatellut, että "olisi kiva tehdä jotain seuran eteen", mutta et ole tiennyt miten aloittaa, nyt on hyvä hetki ottaa ensimmäinen askel.

Tule rohkeasti mukaan talkoisiin, kysy toimikunnista tai kerro hallitukselle, millaisesta tekemisestä olisit kiinnostunut. Sinun ei tarvitse tietää valmiiksi, mihin haluat osallistua, yhdessä löydämme varmasti sopivan tavan olla mukana.

Seura on juuri niin aktiivinen kuin sen jäsenet. Tehdään siitä yhdessä vieläkin parempi!

Kilpakoirat V-P Lehtomäki

DOGMUSHER`S VALMA

narttu, s.30.6.2020

Kasvattaja Vesa-Pekka Lehtomäki
Sutjakka tiimijuoksia. Pitää seisinkien
narskusteluista.

DOGMUSHER`S VALTTI

uros, s.30.6.2020

Kasvattaja Vesa-Pekka Lehtomäki
Vahva jokapaikan juoksija. Puuhakkeli.

DOGMUSHER`S VAPPU

narttu, s.30.6.2020

Kasvattaja Vesa-Pekka Lehtomäki
Tiimikoira. "Rapsutuksia, kiitos!".

DOGMUSHER`S VILKKU

uros, s.30.6.2020

Kasvattaja Vesa-Pekka Lehtomäki

Vahva jokapaikan juoksija. Halikoira

V-Koirat:

♂ Project Run Fast Lars Skandinavian Hound 2015 Taina Teräs AHE: - COI: 4.79	♂ Project Run Fast Cash 2010 Taina Teräs AHE: - COI: 0.29	♂ Prince 2005 Olle Pettr Engli AHE: - COI: 0.88
		♀ Fun Run's Tawanda 2004 Maria Lindkvist AHE: - COI: 14.21
	♀ Project Run Fast listai mix 2014 Taina Teräs AHE: - COI: 1.61	♂ Casper hound 2006 Egil Ellis AHE: - COI: 8.89
		♀ Project Run Fast Dizzy Hound 2011 Taina Teräs AHE: - COI: 0.44
♀ Märtha 2017 Hans Lindahl AHE: - COI: 2.93	♂ Gunner 15 Hound 2015 Tom Andres AHE: - COI: 1.03	♂ Thunder 07 AH 2007 Tom Andres AHE: - COI: 0.93
		♀ Fun Racing Sprinter Pointer/ Vorsther/ Al. Husky 2011 Hege Ingebrigtsen AHE: - COI: 1.81
	♀ Fun Racing Drama Queen hound 2015 Hege Ingebrigtsen AHE: - COI: 3.03	♂ Quartz AH/Vorsteh/Pointer 2004 Ellis Racing Sleddogs AHE: - COI: 10.30
		♀ Fun Racing Vossi Pointer/ Vorsther/ Al. Husky 2011 Hege Ingebrigtsen AHE: - COI: 2.44

POWERLINE SUMU

uros, s.26.8.2022

Kasvattaja Sonja ja Pasi Heinonen
Superkoira, juoksee johtajana. Yhden
pentueen isä.

POWERLINE SONYA

narttu, s.26.8.2022

Kasvattaja Sonja ja Pasi Heinonen
Varma tiimijuoksija, näkymätön valja-
kossa (plussaa)

♂ Balrog Hound 2019 Coste/Delattre AHE: - COI: 1.61	♂ Thor-13 AH/Vst./Poi. 2013 Tom Andres AHE: - COI: 3.32	♂ Spider Mix 2008 Tom Andres AHE: - COI: 0.44
		♀ Goldie 07 AH 2007 Tom Andres AHE: - COI: 0.93
	♀ Kruger Hound 2011 J.Bloch AHE: - COI: 1.71	♂ Marco Hound 2007 M&M Permentier AHE: - COI: 0.29
		♀ Cadmium (Cade) hound 2008 Bloch AHE: - COI: 2.54
♀ Olga 2020 Sonja & Pasi Heinonen AHE: - COI: 0.89 	♂ Fun Racing Lupine 2019 Hege Ingebrigtsen AHE: Normal (N/N) COI: 2.29	♂ Fun Racing Hunter 2017 Hege Ingebrigtsen AHE: Normal (N/N) COI: 1.90
		♀ Fun Racing Fatio Hound 2016 Hege Ingebrigtsen AHE: Normal (N/N) COI: 5.32
	♀ Klaara 2017 Pasi Heinonen AHE: - COI: 0.00 	♂ Furno 2014 Unknown breeder AHE: - COI: 0.00
		♀ Dottie 2012 Pasi Heinonen AHE: - COI: 4.15

POWERLINE REMU

uros, s.7.4.2021

Kasvattaja Sonja ja Pasi Heinonen
Täsmäostos Joonaksen EM2 valjakos-
ta. Luotettava johtajakoira. Kiva, rau-
hallinen luonne

♂ Fun Racing Lupine 2019 Hege Ingebrigtsen AHE: Normal (N/N) COI: 2.29	♂ Fun Racing Hunter 2017 Hege Ingebrigtsen AHE: Normal (N/N) COI: 1.90	♂ Neo Hound 2012 Tom Andres AHE: Normal (N/N) COI: 3.32
		♀ Fun Racing Chess hound 2015 Hege Ingebrigtsen AHE: Normal (N/N) COI: 1.86
		♂ Fun Racing Zorro AI, Husky/ Vorsther / Pointer 2013 Hege Ingebrigtsen AHE: - COI: 2.34
		♀ Fun Racing Wushi AI.husky/ Vorsther/ Pointer 2012 Hege Ingebrigtsen AHE: - COI: 1.17
♀ Klaara 2017 Pasi Heinonen AHE: - COI: 0.00 	♂ Furno 2014 Unknown breeder AHE: - COI: 0.00	
		♂ Powerline Poju AH/Vorsteh/Pointer 2006 Pasi Heinonen AHE: - COI: 5.37
	♀ Dottie 2012 Pasi Heinonen AHE: - COI: 4.15 	♀ K-nine Nowa Mix 2009 Teemu Kaivola AHE: - COI: 0.00

WELTMEISTERS DOGSPORT

RUWE-REGINA

narttu, s.11.4.2022

Kasvattaja Uwe Radant

Katariinan tuontinarttu Saksasta.

Isokokoinen johtajakoira. Miellyttävä, rauhallinen luonne. Laukalle 27km/h kohdalla

Jos joskus vielä pentue, niin Reginalla.

Sulhaskandinaatit löytyvät omasta kennelistä.

♂ Katmai (Hunter) Rudi Ropertz 2016 Rudi Ropertz AHE: - COI: 0.00	♂ Don 2020 Rudi Ropertz AHE: - COI: 0.54	♂ Luis Mix 2007 Klaus Starflinger AHE: - COI: 0.24
		♀ Gladys 2006 Rudi Ropertz AHE: - COI: 12.89
	♀ Amber 2011 Ken Chezik AHE: - COI: 0.00	♂ Sheriff Vorsteh/Pointer/Greyh 2007 Bjørn Sigurd Andersen AHE: - COI: 0.00
		♀ Leah AH 2010 AHE: - COI: 0.05
♀ Freya Hound 2018 Tmka Team AHE: - COI: 0.00	♂ Thunder 07 AH 2007 Tom Andres AHE: - COI: 0.93	♂ Schmidts Yellow AH 1998 Ingela Engholm AHE: - COI: 0.39
		♀ Corona 04 AHE: - COI: 0.29
	♀ Cajo 2011 Slavomír Pavlík AHE: - COI: 3.56 	♂ Pinky 2005 Blanka Kovaříková AHE: - COI: 0.20
		♀ Caya 2008 Slavomír Pavlík AHE: - COI: 3.12

POWERLINE VUK-WATTI "MATTI"

uros, s.22.6.2025

Kasvattaja Sonja ja Pasi Heinonen
Superlupaava nuorukainen. Luontees-
sa ripaus alaskalaista. Valjakkotyös-
kentely jo hyvällä mallilla. Odottelee
vielä kilpailulupaa.

♂ Tritt AH 1997 Joe Redington Jr AHE: - COI: 0.44 	♂ Tyrol al.h 1993 Jeff Conn AHE: - COI: 0.00 	♂ Sailor AH 1988 R. Carson AHE: - COI: 0.00
	♀ Ivory AH 1995 Joe Redington Jr AHE: - COI: 1.27 	♀ Brady AH 1990 Drake/leonard AHE: - COI: 0.00
♀ Salli 2022 Sonja & Pasi Heinonen AHE: - COI: 1.27 	♂ Balrog Hound 2019 Coste/Delattre AHE: - COI: 1.61	♂ Dandy ah AHE: - COI: 0.00
		♀ Orion AH 1985 Brenda Burge AHE: - COI: 0.00
	♀ Olga 2020 Sonja & Pasi Heinonen AHE: - COI: 0.89 	♂ Thor-13 AH/Vst./Poi. 2013 Tom Andres AHE: - COI: 3.32
		♀ Kruger Hound 2011 J. Bloch AHE: - COI: 1.71
		♂ Fun Racing Lupine 2019 Hege Ingebrigtsen AHE: Normal (N/N) COI: 2.29
		♀ Klaara 2017 Pasi Heinonen AHE: - COI: 0.00

Syyskolumni 26

Poikkeuksellinen kesäkausi näyttää yhtäkkiä loppuneen. Kolme koiraani ovat viettäneet todellisen loman keskinäisen tarhalaiskottelun muodossa. Neljäs on ollut seuranani sisäkoirana ja jalkaleikkauksen jälkihoidossa koko kesän. Onko siitä vielä valjakko-koiraksi ensi talvena, on edelleen epäselvää. Sen vuoksi ovat kolumniaiheet ajatuksissani jääneet vähäisiksi.

Nopeasti ja yllättäen eteen tullut deadline palautti mieleeni vanhan aiheen, johon olen lyhyesti yrittänyt saada otetta aiemminkin. Lyhyesti sanottuna minua on häirinnyt jo vuosia lajimme sekava tiedotuspolitiikka. En ole löytänyt selkeää linjaa, jota pitkin voisi seurata mitä tapahtuu ja mitä mieltä aktiiviset toimijat menneistä ja tulevista tapahtumista ja toiminnasta ovat.

Löydän kyllä liiton kilpailukalenterin, mutta sieltä ei ole ainakaan kaikissa tapauksissa helposti kulkua tapahtumien tarkempiin tietoihin. Joillakin järjestävillä seuroilla on omat kotisivut hyvässä käytössä, mutta onko missään näkyvässä listaa näistä sivuista tai käytössä olevista some-palstoista? Olen fa-sesta löytänyt muutamia erinimisiä palstoja, joissa yritetään harrastaa jopa mielipiteen- tai tietojenvaihtoa eli keskustelua, mutta minusta sellaista toimintaa varten pitäisi olla yhteisesti sovittu kanava.

Olen joskus haaveillut palstasta, josta jokainen löytäisi toimintaa koskevat tiedot. Sinne olisi kaikilla mahdollista myös itse lähettää tiedot esim. pienistäkin nopeasti polkaistuista yhteistreeneistä tai aloittaa keskustelu jostain eteen tulleesta toimintaan liittyvästä asiasta. Näinhän jo tapahtuukin ainakin löytämilläni somepalstoilla, mutta toivoisin silti kaikille yhteistä tiedotus- ja keskustelupalstaa eri kuppikuntien omien sivujen tilalle tai lisäksi. Tämä sivusto ei siis saisi olla osto- ja myyntikanava, vaan puhtaasti valjakkourheilua koskeva avoin tiedotus- ja keskustelusivusto.

Ennen someaikaa julkaistiin säännöllisesti ilmestyviä alan lehtiä, joissa julkaistiin tapahtumatiedot ja käytiin kiivastakin keskustelua. Parhaimpina aikoina minulle tuli puolisen tusinaa erikielistä valjakkourheilulehteä, pohjoismaista, muualta Euroopasta ja USA:sta. Kun vielä liiton ensimmäisen vaiheen nettisivuilla oli lista kaikista mahdollisista toimintaa järjestävistä liitoista ja seuroista, pysyin hyvin (tai ainakin olisin voinut pysyä) perillä tapatumista. Varmaan juuri siksi tunnen olevani aivan pihalla, kun löydän vähän väliä yllättäviä tietoja kilpailuista, joista en ole koskaan kuullutkaan, ja niihin osallistuneitten suomalaisten menetyksestä. Onneksi siis tieto kulkee minun kokemuksistani huolimatta.

Kärriiltä pudonnan vanhusmusherin mietteisiin voin onneksi liittää alkaneeseen kauteen osallistuville toivotukset runsaista onnistumiskokemuksista hie-non harrastuksemme parissa.

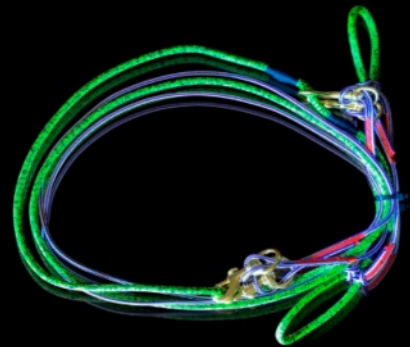
Kalevi

POWERLINE

Sleddogs

www.powerline.fi
pasi@powerline.fi

Valjakkourheiluvälineet ja ruokinta kokemuksella

Jäsenhaastattelussa

Rhianon Rintamäki

Kuva Kimmo Virkki

1. Kuka olet ja mistä tulet?

Olen Rhianon, tutummin Nanne, ja tulen Etelä-Pohjanmaalta. Sukujuureni ovat uusiseelantilais-suomalaiset. Opiskelen eläinlääkäriksi sekä työskentelen pääsääntöisesti klinikkaeläinhoitajana ja lypsykarjalomittajana.

2. Kauanko olet ollut lajin parissa ja miten päädyit mukaan?

Päädyin hiljalleen lajin pariin asuessani Käsivarren Lapissa noin kuusi vuotta sitten. Jokunen vuosi sitten vietin Nellimissä muutaman viikon huskytarhalta töissä sekä talkoilin alueen pitkänmatkan kisassa. Siitä se ajatus sitten lähti ”lopullisesti”, ja olenkin työskennellyt pohjoisen huskytarhoilla lähes joka talvi sen jälkeen sekä treenannut ja kisaillut omien koirieni kanssa.

3. Minkälaisia koiria sinulla on?

Meillä asuu tällä hetkellä kolme jakutianlaikaa sekä kaksi siperianhuskyä. Oma harrastus elää tällä hetkellä suuren murroksen aikaa, kun koiratyypit tulee hiljalleen vaihtumaan siperialaisiin ja mahdollisesti myös alaskalaisiin.

4. Miten valjakkokoiraharrastus on vaikuttanut elämääsi?

Valtavasti. Vietän nykyään kaiken vapaa-aikani koirieni kanssa ulkoillen, treenaillen tai vain tulevai-

suutta suunnitellen. Ostos- ja projektista täyttyy koiriin ja valjakkourheiluun liittyvistä asioista, eikä paljon muulle jää aikaa. On mahtavaa olla intohimoisesti mukana harrastuksessa, kehittyä ja tutustua samanmielisiin ihmisiin.

5. Oletko kilpaillut valjakkourheilussa?

Olen kisannut muutamat sulanmaan sprinttikisat vuosina -24 ja -25 DS2-luokassa. Tulevana kautena on myös muutama sprinttikisa suunnitelmassa.

6. Mitkä ovat olleet mieleenpainuvimpia kokemuksia valjakkokoirien kanssa?

Näitä on monia, mutta eniten nautin omien koirieni kanssa tehdyistä pitkistä treenilenkeistä. Yksittäisenä kokemuksena mieleen on jäänyt GRR 501 - 23, jossa näin ensimmäistä kertaa pitkänmatkan valjakkoja kisasuorituksessa.

7. Minkälaisia tavoitteita sinulla on lajin parissa tulevaisuudessa?

Tavoitteena on laadukas harrastaminen sekä valjakkoretkeily pohjoisen erämaissa. Kisatavoitteita ei tällä hetkellä ole, mutta tulevaisuudessa toivotavasti pääsen starttaamaan LD-kisoissa omalla valjakolla.

8. Millaisia ovat olleet mielekkäimmät tapahtumat lajin parissa?

Paljon en ole vielä kerennyt tapahtumissa käydä, mutta kisaviikonloput ovat mieleisiä. On parasta nähdä erilaisia valjakoita sekä vaihtaa ajatuksia samanhenkisten ihmisten kanssa.

9. Mitä kehitettävää näet lajissa?

Toivoisin enemmän avoimuutta eri lajien harrastajien välille. Ei ole väliä, kisaatko LD-, MD- vai sprinttipuolella tai millaisia koiria sinulla on. Olemme kaikki saman asian äärellä: intohimoisia koiraharrastajia.

10. Parasta L-SVU:ssa?

Aktiivinen seura, paljon yhteistä tekemistä sekä tietysti hienot treeniurat!

11. Terveiset muille harrastajille?

Onneksi kesä on jo kohta ohi ja saa nauttia (toivottavasti) viileistä syyskeleistä. Tsemppiä kaikille treeniurille sekä tulevaan kisaan!

Kuva Ilona Järvensivu

Länsi-Suomen Valjakkourheilijat
Jämijärvi